279052

ANUL V. - No. 21.
1 Septemvrie 1929.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL V. — Nr. 21 279052 Cluj, 1 Septemvrie 1929

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Preşedinţia L. A. N. C.

Comunicat

Schimbarea repede la guvern a partidelor în ultimii ani — încheindu-se cu guvernarea catastrofală a partidului naţional-ţărănesc, care şi mai mult decât celelalte a înşelat toate aşteptările — a compromis nu numai regimul acestora, ci sistemul de guvernare prin partide, el însuşi, cum o dovedesc ultimile manifestaţii ale opiniei publice, sub presiunea unor suferinţi obştcşti, care nu se mai pot tolera.

Această mişcare confirmă doctrina şi acţiunea L. A. N. C. — care a declarat dela început că «Liga nu este partid, nu voeşte să fie partid, nu va fi nici odată partid» — şi-i câştigă tot mai mult aderenţa marei mulţimi, pentru realizarea programului ei, care singur prevede înlăturarea sistemului de guvernare a partidelor asociate cu Jidanii: nedespărţiţi de dânsele, şi întovărăşirii cărora anume se datoresc toate suferinţele Românilor.

Faţă de această situaţie, L. A. N. C., are datoria să răspundă mişcării obşteşti, care îi înlesneşte acţiunea, dar totodată i-o îngreuie, făcând ca partidele şi Jidanii să o combată cu neînchipuită ură şi vrăşmăşie, ca cea mai mare piedică a regimului lor parazitar, cum au făcut în alegerile dela 1927, şi dela 1928, dupăce şi-au dat seama de primejdia ei, în alegerile dela 1926.

In momentul acesta, o nouă campanie publică începe; cu atât mai importantă cu cât ne apropie iarăşi de un sfârşit de regim, şi cu cât coincidează cu mişcarea tot mai afirmată, către un sfârşit de sistem.

In consecinţă:

Preşedinţii de organizaţii şi membrii L. A. N. C. trebue să stăruie a-i intensifica acţiunea.

Propaganda individuală, *dela om, la om — şi răspândirea ziarelor şi publicaţiilor ei, — cari nu cer dela fiecare decât sacrificii minime şi este cea mai eficace, fiind şi accesibilă tuturor, este cea dintâiu datorie.*

*«**Apărarea Naţională**» dela Iaşi, în deosebi, ca organ central al L. A. N. C., se cere să fie răspândită pe cât mai mult, prin îngrijirea specială a Preşedinţilor de organizaţii.*

Intruniri parţiale, *locale, se vor ţine în toate judeţele, pecât mai curând.*

Intruniri generale, *a Preşedinţilor de organizaţii, cu delegaţi din toată ţara, se vor convoca la timp, şi în vederea cărora se cere să facă toate pregătirile, depe acum.*

O «Chemare către Români», *se va publica în primele zile ale lunii Septemvrie, lămurind situaţia, ca să poată servi ca bază a propagandei comune în toată ţara.*

In vederea acestei acţiuni generale, Preşedinţii de organizaţii, şi toţi membrii activi ai L. A. N. C. cari se interesează de îndrumarea ei, vor comunica părerile lor subsemnatului imediat.

Preşedintele Suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

Guvernaţi, domnilor

O parte din lumea românească, prin presă şi închegări de noui organizaţii, cere tot mai insistent guvern de concentrare sau dictatură.

Deocamdată, spre a se desăvârşi experienţa încercată, nu ne trebuie nici guvern de concentrare, nici dictatură.

Naţional-ţărăniştii au venit la putere în virtutea unei popularităţi covârşitoare. Acesta e un fapt.

Al doilea fapt: încrederea Inaltei Regenţe în actualul guvern.

Al treilea fapt: guvernul are sprijinul *anumitei prese* împănată cu Jidani şi jidoviţi, cari tot mai zăpăcesc grosul opiniei publice. Cum i-a obţinut sprijinul, cu toţii cunoaştem metoda: Miluind pe simbriaşii condeiului cu mandate de deputaţi sau alte foloase.

Aşadar, ministerul Maniu-Mihalache întruneşte formal toate condiţiile constituţionale de a guverna: Are de partea sa massele populare, reprezentate în Parlament, are încrederea Inaltei Regenţe, are încă în largă măsură şi opinia publică. Se mai poate lăuda că a ieşit din alegeri mai libere, decât cele pătate de viţiul iniţial al furtului de urne ori a brutalităţii: Cum au păcătuit liberalii şi averescanii.

Nu analizez nici activitatea legiuitoare, nici înrâurirea guvernării actuale asupra vieţii economice. Cum au fost apreciate, se desprinde din scrisul gazetelor şi

atitudinea partidelor de opoziție.

O singură idee combat cu hotărire: Aceea ca guvernul Maniu-Mihalache să plece imediat, pe motivul că periclitează interesele superioare ale țării. Nu! Guvernul să stea la locu-i de conducere și răspundere, până ce prin felul cum ne cârmuește își va fi consumat toată drojdia popularității.

Țara până atunci suferă. Este adevărat. Dar această suferință e un rău necesar. Numai prin suferință se va desmetici nația, și va înțelege greșala de a se fi încrezut în partidul condus de Maniu-Mihalache. Guvernul acestor ambițioși, căptușiți cu hipocrizie, trebuie să rămână la putere până în ziua când biata nație, înșelată și desperată de mizerie, va cere tot așa de stăruitor și imperios isgonirea lui cum cerea în Noemvrie 1928 fericirea prin el.

Deocamdată, nici guvern de concentrare, nici dictatură; pentruca nepriceputii, lipsiți de simț românesc, dar căptușiți de hipocrizie, răsturnați înainte de a-și fi mâcinat popularitatea, să nu se poată plânge că nu au fost lăsați să lucreze.

Trebuie împiedecat, ca asemena minciună să mai poată prinde rădăcini, ca atunci, când i-a dat afară din guvern ca pe niște netrebnici Regele Ferdinand, la începutul anului 1920.

Ar fi o greșală a li se da prilejul să pozeze în victime. Guvernați, domnilor, până ce poporul, care va ales se va desmetici.

Ce va fi atunci? Se va vedea dacă nația, care a făcut experiența cu toate partidele de guvernământ, își va îndrepta din nou gândul și increderea către vre-unul din vechile partide, care au amăgit-o cu minciuni, îngreuindu-i tot mai mult traiul, pentru a-și căpătui partizanii; sau dacă, luminată prin experiența suferinții, va impune soluții care vor însemna moartea partidelor.

Până atunci firma cu «roata» să-și continue gheșeftul.

E singurul mijloc de a se lichida «capitalul politic» al oamenilor de partid.

I. C. Cătuneanu.

In drum spre Muntele „Găina"

Anul acesta, la Târgul de pe Muntele Găina; la sărbătoarea de conservare națională a Moților, ne-am prezentat și noi, câțiva reprezentanți ai Ligii Apărării Naționale Creștine, din județele apropiate.

Folosindu-ne de ocaziune, atât în drum, cât și pe munte — spre a ne propovădui ideile ce ne preocupă în legătură cu pericolul evreiesc — am împărțit „Datorințe creștinești" și gazete de propagandă, arătând dezastrul politic și economic, la care partidele politice aliate toate cu Jidanii ce le fericesc, au reușit să împingă țara.

Am vizitat biserica din Sălciua de Sus, asistând la slujbă și felicitând pe oameni, de felul cum înțeleg să se poarte, și de dragostea ce-o dovedesc față de biserică și portul nostru strămoșesc și național.

In Câmpeni, *oprindu-ne, între oamenii ce povesteau în drum, leam împărțit și lor scrierile noastre de propagandă, între cele obicinuite și manifeste personale rămase dela alegerile din toamnă. Aceasta, anume, spre a se convinge de adevărurile ce susțineam atunci, și cari, din nenorocire pentru neam și țară, azi, abia după 8 luni de cea mai dorită guvernare, toate, și cu vârf s'au adeverit.*

După aceasta am adresat câteva cuvinte celor ce ne înconjurau, arătându-le pe scurt unde ne duce politica de partid: partide, a căror putere e bazată pe partizani. Nemulțumești pe partizanul lacom, te lasă, și trece la altul. Fără ei, și fără voturile lor ai gătat cu conducerea. Ionel Brătianu avea de cel mai puternic partizan al său pe Constantinescu-Porcu, după cum D-l Iuliu Maniu are de cel mai puternic partizan al său pe trădătorul Stere. Și după cum cei ce guițau pe lângă Constantinescu erau mai mulți, tot astfel cei ce conspiră azi cu Stere sunt cu siguranță mai mulți decât cei buni.

Numai așa se poate explica, cum de bărbați de talia unui Ionel Brătianu și nemuritorul rege Ferdinand au rămas datori Moților cu făgăduieli neîmplinite și cu pădurile Moților rămase în posesiunea Jidanilor.

Și numai așa se poate explica cum de Noul proect administrativ codificat de un trădător a devenit lege, care submineează.

Românii se răsboiesc între ei pe partide. Și pentru a rămâne, sau pentru a ajunge la putere, cheamă în ajutor pe oricine, și în deosebi pe puternicul și cel mai mare dușman al Neamului și-al omenirii întregi, pe Jidan.

Cu astfel de partizani și prin partide, vedem unde am ajuns. Luptele între frați, lupte, ce zi de zi, de zece ani se întețesc, au ajuns acolo, unde, continuându-se însăși existența neamului și a țării sunt periclitate.

Liga Apărării Naționale Creștine, organizație ce exclude sistemul de partid întemeiat pe votul și numărul partizanilor, e singura organizație politică, chemată să soluționeze criza desperată, în care se sbate azi țara.

Totodată excluzând din sine pe Jidani, e singura organizație, care poate mântui această țară, operând-o de boala, în care se sbate, chinuindu-se, din zi în zi, tot mai îngrozitor.

Jidanii nu clădesc ci, fără excepțiune, sunt dușmanii și ruinătorii tuturor statelor existente creștine. Ei nu-s cetățeni ai României Mari. Ei se exclud singuri dela aceasta și dela orice cetățenie din lume.

D-l A. C. Cuza, prin statutul său, dat Ligii Apărării Naționale Creștine, s'a dovedit a fi cel mai profund judecător al situației noastre politice. Liga nu este partid ea nu se bazează pe partizani și voturi. Ea își cunoaște bine pretinii și exclude în întregime pe dușmanii naturali ai țării.

Partidele au adus țara la pră-

păd. Românii buni s'au putut convinge de aceasta, e necesar deci, cu o oră mai degrabă să-și înceteze activitatea precară, și să se înregimenteze în L. A. N. C., singura organizație politică care vede răul întreg și are și sistemul prin care cu siguranță se poate ajunge la rezultat.

Nu știu cât voiu fi spus oamenilor din aceste idei ale noastre, destul, că un domn, după un răstimp oarecare, ne spune în mod foarte autoritar: să plecăm, și să nu provocăm scandal.

La întrebările mele mi-a spus că e primar al comunei Câmpeni, numele însă mi-a refuzat să mi-l spună. Noi, fiind de bună credință, și ne fiindu-ne scopul de-a produce scandal, ne-am depărtat. Un țăran ce-a fost de față s'a luat după noi și a ținut să ne informeze — într'un mod foarte timid de altfel — că domnul cu autoritatea de primar, ce ne-a făcut să întrerupem vorbirile și convorbirile cu oamenii din Câmpeni, se chiamă Mucea Ioan, *de profesiune* pantofar, *și că acest pantofar n'a spus adevărul când s'a prezentat cu autoritatea de primar.*

Neadevărul spus în public, ar putea s'o știe și D-l Mucea, că cinste prea multă nu-i face. Și nu fără temeiu credem, că pe viitor publicul se va elibera de teroarea de partid a pantofarului, decât să fie lipsit de învățăturile noastre cari propovăduesc unirea și pacea între frații de aceeaș lege și neam.

Nicolae Popa, — Cluj

Jidanii în răsboiu

Mai anii trecuți mi-a căzut în mână un volum intitulat: „Ostașii Evrei decorați în campania 1916—1919", pe care din lipsa de timp nu l-am putut cerceta atunci.

Dar acum de curând, căzându-mi în mână „Revista Geniului" Nr. 5—6, descopăr în articolul „Parcurgând jurnalul de operații al unei companii de Pontonieri", de Maior Vasiliu Ioan, un pasagiu care mi-a adus aminte și de susnumitul volum, în care numele pur jidovești imprimate pe hârtie velină, au în dreptul lor numele decorațiilor ce le-au primit pentru fapte și isprăvi vitejești, pe care, anonimul autor al volumului nu vrea să ni le spună.

Mă întreb: pentru care fapte și isprăvi vitejești au fost decorați acești fii ai Satanei? Răspunsul nu-l pot găsi decât în pasagiul din articolul d. Maior Vasiliu, — pe care-l reproduc — și care a cunoscut în deaproape activitatea ostașilor-eroi, de neam iudaic, în cei trei ani de răsboiu:

„Lucrul pe poziție s'a continuat până la miezul nopții sub protecția a câteva patrule.

In această noapte a dezertat la inamic un soldat evreu al cărui nume îmi scapă.

Când s'au organizat patrule pentru protecția lucrului, acest soldat a venit la mine și m'a rugat să-l numesc și pe el într'una din patrule, sub motiv, că râd soldații de el și-l fac fricos.

Am bănuit că sub această rugăminte se ascunde o intenție suspectă și ca să nu-i jignesc amorul propriu, sau să-i las impresia unei urme de bănuială, am pretextat că am nevoe de un *„băiat deștept"*, să se ducă cu un ordin până la locul trecerilor.

Și-a executat această însărcinare, însă în timpul nopții a șters-o. Cu câteva zile înainte un soldat evreu dela o unitate de artilerie se aruncase sub roatele vagoanelor unui tren. Dacă sinuciderea ascunde lașitate, în orice împrejurare a vieții, în răsboiu echivalează cu cele mai josnice sentimente.

Departe de mine gândul de a răscoli și provoca resentimente; trebue, totuși să mărturisesc, că din vreo 12 *(doisprezece)* soldați, *evrei cât am avut în campanie*, după *un an de răsboiu* n'a rămas decât *unul singur*. Rând pe rând au trecut la inamic".

Iată pentru ce s'au împărțit atâtea decorații fiilor lui Iuda, vânzătorii și ucigașii lui Crist, vânzătorii de sânge românesc, dușmanilor creștinismului...

Dar pentru a da o dovadă mai mult de felul cum au știut Jidanii să apere pământul căruia i-au jurat credință și care îi hrănește ca pe niște vipere ce sunt, îmi rezerv dreptul de a reproduce mai jos câteva rânduri din notele de răsboiu ale scriitorului francez Jean Femiere căpitan în armata care a operat în regiunea Marnei, vestit prin surprizele ce le pregătea armatelor care-i invadaseră Patria și pentru a cărei apărare a rămas cu un picior mai scurt decât celălalt.

„Liniște ca de mormânt în șanturile noastre și liniște și în cele germane. Doar dinspre Moutvain vin până la noi ecouri abia auzite, pocnituri de armă, țăcănituri de mitraliere. Ce-o fi pe acolo nu se poate ști deocamdată, căci Moutvain e cu totul ascuns vederii noastre de o pădurice de mărăcini înalți.

Se restabilește legătura între companii, care fusese întreruptă cu totul, căci din toți agenții mei de legătură n'a scăpat decât unul teafăr și care a apărut abia după încetarea atacului. Il cunosc demult pe acest agent: e un om roziu la față cu păr roșu, cârlionțat. E jidan de origine. Și nici eu nu i-am cerut mai mult căci neamul acesta de oameni nu-ți pot fi de nici un ajutor pe câmpul de luptă. Sunt inteligenți dar sunt mincinoși și cu suflet perfid; pentru 5 centime îți vând și luna din cer și ce e mai scârbos și mai josnic la ei e predestinația către dezertare la inamic și trădare. Cazuri de felul ăsta cunosc foarte multe. Și nu numai Jidanii-Francezi sunt cuprinși de această scârboasă boală, ci și cei depe aiurea.

Așa, cei din armata inamică dezertează la noi și ne aduc documente sigure de planul de atac și situația armatei germane. Ba, mai zilele trecute un camarad Român evadat dintr'un lagăr German și trecut pe teritorul nostru, îmi spunea că situatia lui de astăzi nu se datoreste decât unui soldat evreu care odată trecut la inamic a pus compania din care făcea parte în situatia de a fi cuprinsă de inamic după cum s'a și întâmplat.

Așa dar la ce-ași mai învinovăți pe acest ostaș de rea credință dacă a stat ascuns cine știe unde până la încetarea atacului?"

Și acum ați înțeles pentru ce s'au împărțit atâtea decorații fiilor lui Iuda? Acum ați înțeles pentru ce sunt azi așa de bine văzuți și de ce li s'au dat mai multe drepturi decât fiilor celor ce s'au jertfit pe câmpurile de luptă?

Și acum, un monument eroilor evrei, le mai trebuește, care din mila Lui Dumnezeu și cu ajutorul guvernanților noștri îl avem.

Români, luați seama!

Trădătorii nu trebuesc uitați... Sângele celor vânduți de ei, cere răsbunare... Nu uitați, Români!...

N. Dimitriu-Fotin
jud. Râmnicul Sărat

Jidanul din Comuna Râul-Alb,

ajutat de jidoviţi, prigoneşte pe învăţătorul, bun Român, G. Golumbeanu

Comuna Râul-Alb, este o comună românească la poalele muntelui Retezatu din judeţul Hunedoara. Doar comerciantul jidan *Max Moritz* şi Maghiarul *Pietsch Lajos* împestriţează suflarea românească din acea comună. Invăţătorul G. Golumbeanu, un tânăr plin de suflet românesc, ajutat încă de nouă colegi şi colege de prin comunele din jur, au pus la cale ridicarea unui *Monument al Eroilor*, şi strângerea osemintelor de prin munţii Haţegului, într'un *Cimitir al Eroilor* în comuna Râul Alb.

Poporul, oropsitul de popor, a înţeles şi a sprijinit dela început iniţiativa învăţătorului Golumbeanu, dar notarul comunal, primarul *Sigismund Stoichiţa* şi preotul român *Dumitru Poşiar*, intrigaţi de Jidanul *Max Moritz* au fost potrivnicii acestei frumoase acţiuni româneşti. Perciunatul susnumit nu poate admite Cimitir şi Mormânt al Eroilor în comuna Râul Alb, pentrucă el face parte din neamul trădătorilor, al falsificatorilor, al spionilor şi al jefuitorilor neamului românesc. Chiar el personal *Max Moritz* a fost acuzat de ziarul *„Avântul"* din Petroşani, că a fabricat rachiu din borhot amestecat cu şobolani şi cu găinaţ — lucru dovedit în faţa justiţiei din Deva.

Cu alte cuvinte, învăţătorul Golumbeanu cu poporul din Râul-Alb, ajutat de colegi şi colege, adună fonduri, face propagandă culturală, inaugurează — după cum am raportat şi noi — la 30 Iunie 1929, Cimitirul Eroilor, în cadrul unor serbări înălţătoare, cu asistenţă de mii de oameni, — cât timp iuda de negustor, ajutat de uneltele numite, urzesc fel şi fel de piedeci şi de şicane, în calea acestui luminător al poporului.

Iată două din aceste păcătoase uneltiri: Comitetul parochial aprobă un anumit loc, din proprietatea Bisericii pentru Cimitirul Eroilor. P. S. S. Episcopul *Dr. Nicolescu* al Lugojului aprobă la Buziaş hotărârea Comitetului parochial din Râul-Alb, si îndrumă pe delegatul *Buzea* la Consistorul din Lugoj, pentru înregistrarea actului şi împlinirea formalităţilor administrative. In Lugoj învăţătorul *Buzea* e primit rău de canonicul *Munteanu* — protector al preotului *Poşiar* —, şi se opreşte hârtia cu aprobarea Episcopului, şi este scos pe uşă, din Consistor.

A doua uneltire, desigur a Jidanului *Max Moritz,* descoperit de popor şi de învăţător în faţa justiţiei, pentru faptele sale ticăloase:

In ziua de 19 Iulie 1929 prefectul juleţului D-l Dr. *Ştefan Rozvany,* însoţit de revizorul şcolar, a făcut o anchetă inspirată învăţătorului *Golumbeanu ;* iar ca informatori s'au prezentat: *Max Moritz* — perciunatul de negustor —, *Pietsch Lajos,* Maghiarul din Râul Alb, *Koky Bela* din comuna Râul Bărbat, notarul, primarul şi preotul din Râul Alb. — Dintre săteni, nimeni!

Ştirea acestei anchete inopinate, a revoltat pe locuitorii comunei, care lăsându-şi lucru câmpului, au grăbit la locul de cercetare şi au cerut prefectului să fie şi ei ascultaţi — nu numai potrinvicii învăţătorului.

Rezultatul anchetei nu-l cunoaştem, dar ştim că a fost pusă la cale pentru ca învăţătorul *Gh. Golumbeanu* să fie mutat de comuna Râul Alb.

Din cele văzute, şi ştiute de noi, plus cazul din comuna Râul-Alb, constatăm cu durere, că oamenii cu dragoste pentru popor, oamenii care-şi iubesc Ţara, Biserica, Tronul şi Neamul, — cum e şi pilda învăţătorului *Golumbeanu,* sunt persecutaţi de vrăjmaşii noştri, Jidanii, cu ajutorul Românilor jidoviţi, corupţi, pervertiţi şi inconştienţi.

Opriţi-vă o clipă, slugi plecate şi orbite ale neamului lui Iuda. Opriţi-vă!

Aruncaţi-vă ochii peste Nistru şi vă convingeţi singuri, ce a fost în stare să facă fiii lui *Izrael,* ajutaţi de Ruşii inconştienţi, din marea, din bogata şi din puternica Rusie.

Aduceţi-vă aminte că acest popor blestemat, voeşte să-şi lăţească stăpânirea peste tot pământul, deci şi peste ţara noastră.

Şi văzând acestea, treziţi-vă, până nu este târziu. Desprindeţi-vă din păinjenişul jidovesc ce s'a ţesut în jurul trupului şi sufletului vostru, şi reveniţi la conştiinţa de Neam, la iubirea de Biserică, şi la cinstirea a tot ce se face bine de către Român.

Căci bine putem aştepta numai dela Români. Iar tot ce este străin în ţara noastră — cu foarte rari excepţii — ne este duşman de moarte. Duşman pe faţă sau ascuns, dar ne este duşman.

Revenind la cazul învăţătorului *Golumbeanu* din Râul Alb, închеem cu cuvintele:

Jidanul *Max Moritz* să ne părăsească cât mai grabnic, iar toţi Românii, din acea comună cărturari şi popor să trăiască în iubire şi bună înţelegere, pentru fericirea lor şi a Ţării.

ST. PENEŞ
— Hunedoara —

Funcţionari străini la noi

Un fapt de o extremă gravitate, care impune organelor competente o imediată şi categorică soluţionare, este creşterea uimitoare a numărului funcţionarilor străini în ţara noastră.

In principiu în toate ţările funcţionarii sunt naţionali numai la noi sunt străini.

In Transilvania numărul funcţionarilor străini este foarte mare şi mai ales în ultimul timp de când guvernul le dă privilegii a crescut şi mai mult: astăzi Românii nu mai pot obţine funcţii decât dacă azi fac politică militantă, ori sunt protejaţi de corifeii zilei. Străinii însă ocup toate posturile şi cele care se înfiinţează şi cele care devin vacante.

In Cluj, la C. F. R., la bănci, în toate felurile de industrii, în ramura transporturilor, la soc. comerciale, poştă, la telegraf, telefon, la primărie, prefectură, 90% sunt funcţionari străini, Jidani şi Unguri.

Să concretizez, cu un exemplu?

Poftiţi şi mergeţi şi cercetaţi oriunde şi veţi vedea adevărul dureros, al celor spuse.

Să dăm totuşi câteva cazuri, drept revoltătoare.

La Casieria Administraţiei Financiare, la înregistrarea chitanţelor de plată e de mulţi ani o funcţionară română, care cu multă luptă şi-a putut menţine postul până în prezent. De vre-o săptămână acea funcţionară românca, nu ştiu prin ce împrejurare, nu mai este la post, însă locul acela

e ocupat de două funcționare străine, ce nu știu românește și nici nu știu să lucreze; dar sunt străine și sunt protejate, pentrucă 90% din funcționari sunt străini.

E revoltător când stai și observi ce se petrece.

Alt caz.

Absolvenții școalelor de meserii, orfani de războiu ieșiți cu certificate de absolvire, cu media 9.50, umblă dezolați în toate atelierele, prin toate orașele din Transilvania, să-și găsească un loc, unde să poată plasa, cunoștințele căpătate în școală: ori pretutindeni sunt refuzați. Acești absolvenți români, ai căror părinți au murit pentru a le asigura o țară nu găsesc de lucru, căci străinii sunt răsfățați și protejați!

Auzi numai pretutindeni, că țăranii nu trebue să învețe carte, să nu încurce orașele și pe orășeni, să stea la coarnele plugului. Aceasta însă duce la înstrăinarea orașelor cari sunt pulsul tuturor mișcărilor, deci a vieții neamului.

Statul român are datoria sfântă de a se îngriji întâiu de nația română, de fiii ei, dela care cere o sumedenie de sacrificii, până și acela ultim al sângelui, iar dacă nu o face intervenind la nevoe cu toată energia pe care i-o impune forța imperioasă a lucrurilor, este clar că riscă de a pierde din însuși propriu-i prestigiu.

O eliminare a funcționarilor străini dela toate intreprinderile ar creia mii de locuri vacante, ce trebue să fie ocupate numai de Români.

Dr. ELENA BRATU
— Cluj —

Jidovii nu ne dau pace.

In legătură cu recenta excursiune făcută de studenții români, în Italia

Incă din zilele geroase ale acestui an, când gânduri multe răscolesc mințile celor neobosiți, un grup de studenți dela toate facultățile din București, pătrunși de un spirit de gintă latină mai aprins, sub auspiciile câtorva distinși și inimoși profesori, înțelegători ai înstrăinării ce s'a accentuat din ce în ce între neamurile latine, din cauza nepriceperii și orbiei politicianilor, au pus bazele unei societăți, cu numele de *Societatea academică creștină „Amicii Italiei"*, cu scopul de a ne apropia și întări legăturile cu Italia, de cultura căreia vitregia vremurilor ne-a îndepărtat și lăsat în urmă, și de care dușmanii noștri, Ungurii, tind astăzi să ne înstrăineze și să ne fure simpatiile printr'o propagandă dibace și ostilă.

Pe lângă multe alte fapte ce tindeau spre scopul propus, societatea noastră prin perseverența și vrednicia conducătorilor ei, a întreprins în vara aceasta o mare excursiune în Italia, unde Italienii prin primiri entuziaste și colegiale, și prin recepțiuni oficiale, cari au culminat cu cea dela ducele Mussolini, ne-au dovedit încă odată mai mult, că origina și simțemintele latine, sunt mai presus de tandrețea artificială isvorâtă din interesele politicei internaționale de oportunism.

Dar ceeace urmăresc să scot, la vederea publicului înțelegător, este un fapt de o importanță deosebită; este felul șiret, în care șarlatănia jidovească a căutat să ne discrediteze.

Jidovii nu ne dau pace.

Intr'adevăr, la Torino, consulul român, Contele Rossi, proprietarul imenselor fabrici de șampanie, „Martini și Rossi", ne-a primit cu o dragoste și curtoasie de nebănuit. La copiosul banchet ce ne-a oferit, s'au strecurat, atașându-se de noi, doi presupuși studenți Români la Torino, cari prin purtarea lor destrăbălată și impertinentă, ne-au făcut să înțelegem numai decât că nu sunt altceva decât Jidani.

Auzisem noi povestea cu lupta dintre cele două societăți de studenți Români la Torino, „Aurel Vlaicu" a creștinilor și „Carmen Sylva" a Jidanilor, și credem că nu vor mai avea îndrăsneala să ne întâmpine și încă obrăsnicia să ne însoțească, pe furiș, până la Contele Rossi.

Ne-am înșelat.

Și aici, iubite cititor, cei doi Jidovi, nedescoperiți, s'au dedat la tot felul de destrăbălări și manevre diavolești, cântând murdar și îndemnându-ne *„să bem până vom cădea sub mese, că așa e tradiția"*, urmărind prin aceasta să ne corupă dela conduita noastră serioasă și demnă și să ne batjocorească.

Dar cumințenia și cumpătarea noastră i-a pus pe gânduri. Iar invitația, de a ne părăsi, fiindcă de astădată îi descoperisem, i-a usturat cam adânc.

Iată deci, Români de viță veche, cine sunt acei, ce venind cu diplome false din străinătate, cer aici drepturi și privilegii.

Iar celor ce în viitor, mergeți în străinătate, îmi permit un sfat, fiți atenți de cei ce s'atașează nepoftiți, întrebați-i dela început ce sunt, legitimați-i, căci dușmanul pândește.

Luați aminte, excursioniști.

LUCA SINDILE
student, Membru fondator
și activ al Soc. acad. creșt.
„Amicii Italiei", București

Cine conduce Căile Ferate Române în Cernăuți

In toate provinciile românești alipite, cași în Moldova, aproape toți inginerii Căilor Ferate Române sunt Jidani.

Iată numele inginerilor dela inspecția L. (întreținere), la C. F. R., în Cernăuți, cari sunt toți Jidani, afară de un Român.

*1. Inginer **Herman Adestein**, inspector **șef**.*
*2. Inginer **Deutsch, subșef**.*
3. Inginer Goldenberg, șef de secție.
4. Inginer Horstein, șef de secție.
5. Inginer Engler, șef de secție.
*6. Inginer **Roland**.*
*7. Inginer **Mironciuc (singurul Român, fără să aibă măcar conducerea unei secții)**.*

Toți ceilalți funcționari dela întreținere sunt minoritari și nu se aude nici într'un birou decât jargonul (limba germană stricată de Jidani).

De limba românească, nici vorbă.

Așa ațâță, domnilor politicianii din partide, Liga contra Jidanilor. Vă puteți strânge mâna, d-lor șefi de partide, cari v-ați perindat până acuma la cârma țării; țineți discursuri la serbările naționale, banchete și în parlament, că România înflorește sub D-voastră!

D-lor intelectuali români! Inscrieți-vă cu duiumul în partidele jidovite, sporiți numărul lor, pentru câteva jumări, ca politicianii sprijiniți pe voi să umple birouri-

le cu străinii, huliți în fața poporului Liga, sămănați neîncrederea în Ligă, că merge bine. Neamul lui Izrael vă va binecuvânta. Vedeți, d-lor intelectuali români, din partide, că chiar dacă ar fi să pierdeți jumările, Liga A. N. C. va trebui să ia frânele țării.

GEORGE CÂRLAN
fost deputat — Suceava

Mănăstirea Sfânta Ana.

Anul curent, pe ziua Sfintei Mării, am avut norocirea de-a mă afla la al 2-lea peregrinaj, de întărire în credința creștinească din Nordul Transilvaniei. Mânăstirea Sfânta Ana, este înființată abia de 4 ani, în pitorescul ținut și pe vârf de munte în urma neobositelor stăruințe a cucernicului *Părinte Protopop Gherman* din *Rohia Lăpușului*, jud. *Someș.* Lume multă se adună aici la Hramul Mânăstirii, până și din cele mai îndepărtate sate ale Maramurășului oropsit.

A venit și la timp, și la loc potrivit înființarea acestei mânăstiri aici, din toate punctele de vedere. Lumea-i sătulă de aventurile unora și de nedreptățile altora. După o viață sgomotoasă și materialistă, așa după cum după războiu, cu toții și în toate părțile o observăm, societatea e setoasă de liniște, e setoasă de pace, și de dreptate. Unde să și-o caute aceasta și unde să și-o găsească, dacă nu în credință și în căutarea și adâncirea așezămintelor bisericești. In căutarea aceasta, se înțelege, că oamenii ușor pot fi ademeniți de străinii și dușmanii legii noastre creștinești, dacă biserica prin slujitorii ei, prin preoți, lasă de dorit, în ce privește mulțumirea credincioșilor în așteptările lor față de cele bisericești.

Aici trebuește căutat motivul, pentru care a reușit Iuda, prin semănătorii săi de neghină, să desbine pe credincioși în atâtea biserici și bisericuțe, câte altare și secte religioase numărăm.

Mânăstirea Sfânta Ana este o înfăptuire pozitivă de adevăr creștinesc, unde multe lucruri bune se pot pune la cale, și unde multe supărări omenești își pot găsi deslegarea aducătoare de pace și de mântuire sufletească.

Mânăstirea se ridică sus spre cer, orizontul ei este mai larg, dorim ca și viața călugărilor ce se sălășluesc aici să fie la înălțime și să planeze peste minciunile și slăbiciunile omenești. Pacea să se reverse peste oameni. Atunci, după cum la Nicula aleargă creștinii toți cei ce se 'nchină lui Hristos, așa vor alergà și la Rohia toți frații de sânge și toți de aceeaș lege; căci pavăza noastră de creștini, ci iubirea frățească a tot ce e de-aproape, a tot ce e creștin, în o turmă și un păstor.

Adevărul este acesta, și adevărul trebue spus. Noi propovăduim înfrățirea ; înfrățirea duce spre unire, iar unirea spre întărirea și sporirea noastră și a Neamului nostru în veci.

Slujbele cucernicilor părinți, în frunte cu *Prea Sfinția Sa Episcopul Armatei Dr. Ioan Stroia,* înălțate la altarul Domnului, la Mănăstirea Sfânta Ana, precum și predica Prea Sfinției Sale sunt sâmburi de adevăr, căruia cu întreaga noastră satisfacție și mulțumire sufletească ne închinăm.

N. P.
— Cluj —

Puneri la punct

Aflați oameni buni cine caută să vă îmbete cu apă rece : Dr. Lupu, care cutreieră Ardealul și vă cere voturile, a spus la București în întrunirea publică ținută la Dacia, sub guvernul Brătianu din 1922—26, că lui îi *pare rău că nu s'a născut Jidan.*

*

Nu poate vorbi de dictatură, urâtă și combătută de Jidani, D-l Grigore Filipescu care este membru în Consiliul de administrație la banca Jidanului Blank, alături de actualul ministru de Interne, D-l Vaida Voevod, și maestru în loja jidovească francmasonă, cu sediul București, Str. Batiște.

*

Intrebări fără răspuns

Intrebăm pe D-nul Vaida, ministru ad-interim la Externe, ce rost a avut conversația sa avută la Minister cu Panait Istrate, delegatul Sovietelor, acum după catastrofa de la Lupeni ? Ori vrea să ne apropie de Moscova în mod clandestin, așa cum D-l Președinte al Consiliului D-l Maniu, a voit să ne apropie de Germania, mai mult de cât *era permis* prin legăturile oficiale ale României, când s'a întâlnit in mod ascuns cu generalul von Seckt la Cluj în primăvara acestui an? Așa credeți, Dlor fruntași naționali, că se face politica externă a României întregite cu von Seckt, cu Panait Istrate și Stere, amândoi aceștia oameni ai Moscovei ?

*

Intrebăm pe D-nul Tony Iliescu, fruntaș liberal și fost vicepreședinte al Senatului, dacă este adevărat svonul pus în circulație din cercurile deputaților național-țărăniști, că Dsa a intervenit pentru scutire de expropriere a moșiei abației din Mölk, pe care astă-zi au încercat 540 de Moți să o ocupe, spunând că mai bine vor să moară de glonț românesc de cât de foame ?

Așteptăm răspunsul fruntașului liberal D-l Tony Iliescu.

Ziarul „Viitorul" care ne primește revista „pentru schimb" este rugat a-i comunica întrebarea.

Infrățirea Românească.

Datorințele creștinești

Sub titlul acesta, valorosul nostru prieten, d. *Nicolae Popa,* profeso rdin Cluj, scriitor distins și luptător al L. A. N. C., a publicat o foarte interesantă broșură de propagandă pentru popor, începând cu o „chemare la înfrățire", și lămurind, pe înțelesul tuturor, acțiunea distrugătoare a jidănimei, prin toate mijloacele, precum este dezbinarea bisericei, politica, rătăcirea sectelor, cartelurile, socialismul, gazetăria. D. Profesor Nicolae Popa, arată în ce fel numai L. A. N. C. ne poate mântui de primejdie. Recomandăm cu căldură această scriere al cărei preț este minim, de numai 2 lei, și se găsește la administrația organului L. A. N. C. „Infrățirea Românească", Cluj, strada Bob Nr. 7".

Mişcarea Cooperatistă

APEL

La cererea mai multor oameni înţelegători ai rostului cooperaţiei, în viaţa economică a unui stat — cum este România unde industria, comerţul şi finanţele sunt în mânile Jidanilor — conducerea revistei „Infrăţirea Românească" a hotărît să rezerve, un loc oarecare, în fiecare număr, chestiunilor cooperatiste.

Şi pentru a corespunde aşteptărilor îndreptăţite ale bunilor Români din tot cuprinsul ţării, primim şi publicăm articole, ce tratează subiecte de cooperaţie şi de bănci populare, dela orice înţelegător al luptei ce purtăm, pentru ca România să fie a Românilor.

In acest scop, adresăm din acest loc un călduros apel către toate Cooperativele şi către toate Băncile Populare din România Mare.

1. Să ne trimită articole pentru propaganda cooperatistă ţinând cont să nu fie prea lungi.

2. Să considere drept glas al lor publicaţiile noastre, în care să-şi tipărească bilanţul, convocatoriile şi toate comunicatele ce au de făcut membrilor;

3. Să aboneze Revista şi gazeta „Infrăţirea Românească";

In felul acesta — sprijinind mişcarea cooperatistă — suntem convinşi că facem cel mai real şi cel mai preţios serviciu, ţăranului român, care a fost şi este încă sedus, înşelat şi exploatat de neamul lui Iuda.

„Infrăţirea Românească"

Despre împroprietărirea din anii 1919 şi 1921 şi legăturile ei cu cooperaţia agricolă.

In urma exproprierii şi împroprietăririi din 1919 şi 1921, au trecut în stăpânirea şi folosinţa ţărănimii noastre aproape şase milioane hectare de pământ arabil, ceeace înseamnă 89% din întreg pământul cultivabil al României Mari!...

Marea proprietate, este reprezentată cu aproape 11% din totalul pământului arabil al ţării noastre!...

Prin urmare, micii cultivatori, cari reprezintă în ţara noastră 83% din totalul populaţiei, stăpâneşte astăzi 89% din întreg pământul cultivabil al ţării!...

Ştim că România, este eminamente o ţară agricolă!...

Am cunoscut pe vremuri marea proprietate şi felul cum aceasta îşi cultiva pământurile ei. Ştim câte maşini agricole, din cele mai perfecţionate erau folosite pe marile proprietăţi, la arat, sămănat, grăpat, săpat, secerat, îmblătit etc.

Astăzi marea proprietate, aproape că nu mai există!...

Ne punem întrebarea, cum se lucrează acum pământurile primite în urma exproprierii de către micii cultivatori?!...

Se lucrează el la fel, precum s'a lucrat când era marea proprietate?!... Tot cu aceleaşi maşini agricole?!... Au experienţa agricolă micii cultivatori, la fel cu a foştilor mari proprietari?!... Dar mijloacele pământului?!...

Sunt întrebări după a căror răspuns pozitiv sau negativ, putem conchide, de exproprierea şi împroprietărirea, aşa cum s'au făcut, aduc pentru moment rezultate bune sau rele!...

Şi dacă răspunsul va fi negativ, — adecă exproprietărirea şi împroprietărirea, pentru moment au adus la o stagnare a producţiei noastre agricole — cari ar fi mijloacele de aplicat, mai practice şi mai rapide, pentru a ridica producţia noastră agricolă, la nivelul producţiei ţărilor apusene *şi sub imperiul micii proprietăţi?!...*

...Răspunsul este că în urma exproprierii şi împroprietăririi, producţia noastră agricolă a stagnat!... Ceeace denotă, că micii cultivatori sau că n'au mijloacele materiale pentru cultivatul pământului, primit dela Stat în urma exproprierii din 1919 şi 1921, sau că n'au experienţa agricolă, care o aveau marii proprietari, de a-şi cultiva pământul!...

...Spre a vă convinge, eşiţi toamna sau primăvara pe ogor, şi veţi vedea care este cauza stagnării producţiei noastre agricole!...

Veţi vedea, cum micul proprietar îşi samănă bucata lui de pământ cu seminţe neselecţionate şi veţi mai vedea cu ce unelte agricole primitive îşi munceşte el pământul!... Unde mai puneţi, că sunt nenumărate cazurile când micul proprietar nu-şi cunoaşte nici măcar calitatea pământului său — anume, ce ar putea să crească în el —, mai bine, sfeclă, porumb, grâu etc.

Ba, ce-i mai mult, micii cultivatori în unele locuri nici nu se mai trudesc să ingraşe pământul cu gunoaele dela vitele lor, ci mai bine le ard!...

Se mulţumesc numai în fiecare an, să sgârie pământul la suprafaţă, aşa cum l-a lăsat D-zeu, fără să-l gunoiască, sămânând de cele mai multe ori seminţe cari n'au să se mai desvolte pe ogorul lui, fiindcă compoziţia pământului ce-l posedă este de aşa natură, că nu poate permite creşterea seminţelor aruncate în el.

Vara veţi mai vedea lângă ogorul Românului — vorbesc de micii proprietari — alt ogor, ce are să vă impresioneze cu roadele lui.

Ex., veţi vedea un grâu mare, frumos, plivit, cu spicele pline şi fără tăciune, sau un păpuşoiu de peste 2 m. înălţime, cu trei şi patru ciucălăi, pe el, sămânat la intervale egale, şi prin el sămânat varză de iarnă şi câte un fir de cânepă, pe ici pe colo...

Veţi întreba cărei persoane îi aparţine acest ogor!?!... Şi vi se va răspunde că ogorul cu grâul sau porumbul frumos, de lângă ogorul cu grâu pipernicit, tăciunos şi buruienos, aparţine unui colonist venit din Germania sau Ungaria, ce-l ţine în arândă dela acelaş Român, care are grâul pipernicit — pământul primit de Român în urma exproprierii din anii 1919 şi 1921.

...Românul n'are experienţă agricolă veţi zice!... Aveţi dreptate!.. El nu ştie să-şi lucreze pământul!... De perfect acord!... ...Dar duceţi-Vă primăvara sau toamna, când se seamănă şi veţi vedea că Neamţul sau Ungurul, dupăce şi-a împrăştiat movilele de gunoiu duse de el pe ogor, imediat îşi ară ogorul adânc, îngropând gunoiul putrezit şi proaspăt, adus din movilă, sub brazdă.

Veţi mai vedea că sămânţa de grâu, nu este aruncată de el pe ogor cu mâna, ci cu o maşină. Veţi mai vedea că sămânţa este bine aleasă şi muiată, înainte de a fi sămănată, într'o soluţie chimică pentru ca să fie ferită de tăciune...

Românul cu un biet pluguşor, îl veţi vedea sgăriindu-şi pământul la suprafaţă, apoi aruncând,

la întâmplare, cu mâna, sămânța de grâu neselecționată, pe un ogor care n'a mai fost îngrășat din timpul ferigilor uriașe...

...„Cum o da D-zeu"!... Așa glăsuește bietul Român, cu fața suptă de năcazuri, mâncând o bucată de mămăligă rece și cu ceapă, lângă boulenii lui ce-și rumegă a lene fânul mâncat în zori...

Ceva mai la vale veți vedea triști și posomorâți, o droaie de copii, desculți și cu haine rupte,... sunt copiii bietului Român pe care D-zeu cel bun l-a înzestrat pe lângă sărăcie și cu o gloată mare!...

Ar lucra și Românul ogorul lui, tot așa cum și-l lucrează și Neamțul sau Sasul, — căci doar' a învățat și el dela ei cum se cultivă pământul — dar n'are bani cu ce să-și cumpere unelte agricole!... Și-apoi când e Românul sărac li-pit pământului și mintea îl părăsește... Ce să înceapă?!... Copiii cer de mâncare, haine, iar pe unii trebuie să-i poarte și în școli.

Agronomul din sat, n'are grija Românului, să-l învețe cum trebuie să cultive mai rațional pământul primit în urma exproprierii căci este învăluit cu administrarea rezervei de Stat, care, după cum știți numai folos Statului nu aduce!...

Și rezervele sunt cam mari și aducătoare de foloase multe!... Cel mai mare păcat, pe care l-a comis exproprierea este înființarea rezervelor de Stat, ce îmbogățește o clasă de oameni, în detrimentul colectivității!...*Se impune o imediată desființare a rezervelor de stat,* făcându-se o complectare a împroprietăririi, împărțindu-se aceste rezerve de Stat, țăranilor cari au fost omiși din tablourile de împroprietărire deși aveau dreptul să fie împroprietăriți!...

Sau complectându-li-se lotul, până la acel prevăzut de legea agrară, acolo unde săteni au fost împroprietăriți cu mai puțin pământ. — In felul acesta s'ar remedia răul comis prin înființarea rezervelor de stat!...

Unde mai puneți că în asemenea referințe, critice pentru țăranul sărăcit, vine și demagogia partidelor politice — colac peste pupăză — și-i cântă țăranului verzi și uscate!...

Nu-l încălzește demagogia cu nimic pe țăranul năcăjit!...

Să se știe odată, că țăranului român îi trebuie bani, nu vorbe! Lui îi trebuie unelte agricole! Lui îi trebuie ca agronomul să nu fie supra ocupat cu administrarea rezervelor de stat, ci acestea să-i complecteze lotul primit, iar agronomul să vie să-i arate cum se selecționează semințele, cum se lucrează pământul etc.

Aceasta este chemarea agronomului!... Stând așa lucrurile, cât privește producția noastră agricolă a micilor producători, cum am descris-o mai sus, puteți vorbi de o recoltă bună în anul acesta și poate și în cei următori D-lor parlamentari?!...

Vorbiți de o recoltă bună, care v'a scăpa țara dela prăpastia ce ne așteaptă?!...

Dar despre ce recoltă bună este vorba, când în aceste împrejurări micii proprietari își muncesc ogoarele primite în urma exproprierii?!... S'a expropriat și împroprietărit țărănimea cu pământ!... Bine!... *Dar de ce până astăzi se întârzie cu intabularea pe țărani a pământului primit în urma exproprierii?!...*

De ce, ar fi siliți din cauza acestui fapt, țăranii împroprietăriți să plătească arândă la stat, sume atât de mari, încât numai în doi ani cu plata arânzii bietul țăran și-ar putea plăti prețul lotului dat lui de stat?!...

In aceste timpuri critice, este o singură portiță de eșire, pe care altcineva, iar nu demagogia, o va deschide țăranului!...

Este cooperația agricolă poarta de scăpare! Sunt cooperativele de credit și cooperativele, agricole — pentru procurarea de unelte, mașini și propagandă tehnică — ultima scăpare a țăranului! Numai acestea i-ar putea spori producțiunea agricolă țăranului împroprietărit. Deci, cooperativele de credit și cooperativele agricole constituind baza economiei noastre naționale, trebuie să ne punem toate forțele să sprijinim desvoltarea acestora...

Să nu se uite că numai prin mărirea producției agricole, care de prezent privește numai pe micii producători, în urma exproprierii marei proprietăți, — se poate salva țara dela o ruină financiară iminentă în urma deficitelor bugetare de aproape 17 miliarde lei pe care le avem.

Sprijiniți deci cu toate forțele, priceperea și sufletul vostru, înființarea coperativelor de credit și a celor agricole, sprijiniți tot așa și pe cele înființate, căci mai presus de toate stă salvarea țării de datoriile pe cari le are și pe care numai așa o puteți salva, dacă cu ajutorul cooperativelor de credit și agricole vă măriți producțiunea pământului ce a-ți căpătat în urma exproprierii.

Iată deci în ce constă legătura între împroprietărirea din 1919 și 1921 și cooperația agricolă, precum și scopul acestei din urmă.

Cooperator, — jud. Turda

Cercul cooperatist «Valea Târnavei» din Diciosânmărtin

După cum s'a anunțat la timp, din inițiativa Domnului Subinspector Ilie S. Codreanu și cu concursul Federalei „Zorile" și școlii de comptabilitate și educație cooperatistă din Luduș, s'a organizat o serie de cercuri cooperatiste pentru îndrumarea technică și consolidarea unităților cooperative.

Astăzi 15 August 1929 a avut loc, pe lângă banca populară „Târnăveana", în sala prefecturii Târnava-Mică, primul cerc cooperatist în acest județ și, din cele 103 unități coperative, au fost invitate 59, restul urmând să se întrunească pe lângă cooperativa de consum „Ajutorul", din Blaj la 1 Septemvrie a. c.

Din partea Oficiului Național al Cooperației Române, au participat Domnii Subinspectori *Ilie S. Codreanu* și *Gheorghe I. Ciurescu*, Federala *„Zorile"* din Luduș fiind reprezentată prin Domnul *I. Modrigan*, iar Alianța Cooperativelor din Cluj prin Domnul *V. Mușnoiu*. In afară de delegații unităților cooperative, au participat și diversii intelectuali, ce se interesează de această frumoasă mișcare.

Sub președinția Domnului T. Stoia, s'a intrat în bogata ordine de zi:

1. *Asupra „Importanței capitalului social și Depunerilor spre fructificare în consolidarea cooperației și aplicarea sistemului cel mai atrăgător"*, pe lângă reprezentanții oficiali și ai federalelor, a vorbit și preotul Medeșanu-Cornești, după care s'a hotărît să se intensifice propaganda, împrumuturile să fie în raport cu capitalul vărsat și conducătorii unităților să dea exemple personale pentru obținerea încrederii sătenilor și a-

sigurarea bunelor resultate.

2. *„Măsurile pentru consolidarea portofoliului, păstrarea ca și manipularea lui, precum și fixarea în cadrele legale a vânzării mărfurilor pe credit"*, a dat loc la ample discuții bine întreținute de reprezentanții oficiali, hotărându-se a se observa că pe lângă justa distribuție a împrumuturilor pe baze de garanții reale, portofoliul să întrunească toate elementele pentru a fi lichid și bancabil; vânzările mărfurilor pe credit să nu se facă decât într'o măsură cât mai redusă și pe termene scurte, numai cu prealabila aprobare a consiliilor de administrație, iar lichidarea lor să se scurgă în formele obișnuite prin Băncile Populare.

3. Pentru *„Legăturile de operațiuni locale, regionale și din țară ce trebue să existe între unitățile cooperative de orice fel", în urma diverselor explicații date de competenții reprezentanți, s'a hotărît* ca atât la procurarea creditelor și articolelor de necesitate sătească, cât și la desfacerea produselor sătenilor, să se stabilească prin Federala „Zorile" din Luduș, legături strânse între unitățile cooperative din întreaga țară, pentru stârpirea intermediarilor și apărarea intereselor sătenilor.

4. *„Organizarea desfacerii produselor sătenilor cu ajutorul vânzărilor în comun prin unitățile cooperative"*, a fost un punct din ordinea de zi discutat cu mult interes din partea delegaților unităților, grație expunerii făcute de Domnul Subinspector Ilie S. Codreanu, care a făcut un mic istoric asupra aplicației și frumoaselor rezultate a vânzărilor în comun din România Veche.

Cunoscându-se ireproșabila organizație a Federalei „Zorile" din Luduș, s'a hotărît ca prin ea să se înceapă de îndată organizarea vânzărilor în comun cu orzul necesar armatei și apoi treptat și cu celelalte cereale.

5. *„Importanța ținerii comptabilității legale și unică și organizarea comptabililor regionali"*, a fost susținută cu deosebită competință de Domnul Subinspector Gh. I. Ciurescu, directorul școlii de comptabilitate și educație cooperatistă din Luduș, iar propunerea Domnului Subinspector Ilie S. Codreanu, pentru organizarea comptabililor regionali în timpul cel mai scurt, a fost primită cu mare bucurie de delegații unităților, care au mulțumit călduros Domnului I. Modrigan, neobositul director al federalei „Zorile" din Luduș, pentru promisiunea de contribuție a federalei la salarizarea acestor comptabili regionali. S'a hotărît ca pe viitor numai comptabilii autorizați de organele oficiului Național al Cooperației Române vor putea încheia bilanțurile unităților cooperative, spre a beneficia de viza oficială. — Viza oficială a bilanțurilor unităților coperative minoritare rămâne condiționată în viitor de organizarea sistemului de comptabilitate obișnuit la unitățile cooperative românești și întroducerea și a limbei române în comptabilitate și arhiva acestor unități, pentru a se ușura controlul Statului și centraliza diversele situații comptabile și statistice.

6. *Despre „Modificarea statutelor impuse de actuala lege și constituirea Uniunii de Indrumare și control"*, reprezentanții oficiali au dat explicațiile cuvenite, atrăgând în deosebi atenția delegaților unităților coperative minoritare asupra avantajului noului tip de statute legale, după care s'a hotărît ca Federala „Zorile" să ia urgente măsuri pentru tipărirea imprimatelor necesare modificării statutelor în timpul cel mai scurt. S'a delegat de asemenea domnul I. Modrigan, ca, în înțelegere cu organele oficiale să ia măsuri pentru convocarea unităților la începutul lunii Septemvrie a. c. spre a se înființa la Cluj o reuniune de îndrumare și control pentru întreaga Regiune a IV-a formată din 11 județe.

7. Ca ultim punct s'a hotărît ca ședințele cercului cooperatist nou înființat „Valea Târnavei" să se întrunească cât mai des posibil, după ce se vor consulta organele oficiale și Federala „Zorile" din Luduș.

In diverse cuvântări ocazionale, ședința s'a terminat la ora 3 jum. p. m., după care participanții au luat masa în comun. Printre toasturile aduse marilor noștri cooperatori, nu s'a uitat a se aduce omagii și neobositului animator al Ardealului, Domnul Inspector General *Gh. Constantinescu*, căruia i s'a trimis o telegramă plină de o adevărată frățească dragoste de cooperator.

Și, ca încheiere, adăogăm că am simțit o adâncă mulțumire sufletească cu ocazia acestui cerc cooperatist, cu o chemare atât de înaltă în tânăra noastră cooperație din Ardeal.

Speranțele pentru un viitor mai frumos în ridicarea săteanului nostru, nu pot fi spulberate, când în fruntea actualei vieți cooperatiste din Ardeal stau cooperatori ca Domnii: Inspector General Gh. Constantinescu, cu un trecut atât de bogat în rezultate în județul Prahova, Subinspector Ilie S. Codreanu, atât de regretat în județul Cluj prin rodnica-i activitate de câțiva ani, Subinspector Gh. Ciurescu, dascălul sutelor de tineri comptabili ce întrețin viața celulară a Unităților cooperative, Domnul I. Modrigan, neobositul organizator al apreciatei Federale „Zorile", și atâția cooperatori de elită.

Un Participant
— Diciosânmărtin —

O nouă bancă cooperativă în București

Un grup de Români-creștini în majoritate funcționari, comercianți, industriași și meseriași, animați de sentimente naționale, dornici de a se ajuta cu împrumuturi de bani în viața de toate zilele, secătuiți de camăta — destul de mare — a banului jidovesc, au luat frumoasa și lăudabila inițiativă de a pune bazele unei bănci cooperative, al cărei capital să fie creștin, iar împrumuturile să se facă numai lor.

Inaugurarea s'a făcut în ziua de Duminică 14 Iulie 1929, în București, str. Raion 180, sub denumira de: Banca Populară „Vergu". Urăm suszisei bănci viață lungă, prosperitate și luptă înverșunată împotriva capitalului jidovesc.

Cercul cooperatist din Hodac, județul Mureș

Seria cercurilor cooperatiste pentru propaganda cooperatistă continuă.

In urma convocării a 36 unități cooperative, la 18 August 1929, în pitoreasca comună Hodac din munții Gurghiului, cercul cooperatist de pe lângă banca populară „Lumina".

Delegații cooperativelor și marele număr de săteni în frumoasele lor haine de sărbătoare, dădeau o deosebit de frumoasă înfățișare acestui sat românesc.

După ieşirea din ambele biserici româneşti, mulţimea s'a adunat la şcoala care devenise neîncăpătoare, aşa că expresia locală „se călca om pe om“, se aplica mai mult ca oricând.

Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române, a fost reprezentat prin neobositul Inspector General *Gh. Constantinescu* şi Subinspectorii *Ilie S. Codreanu* şi *Gh. I. Ciurescu*, iar Federala *„Zorile“* din Luduş-Turda prin vrednicul Domn *I. Modrigan*, regretându-se mult lipsa Domnului Secretar General Gromoslav Mladenatz, care a fost mult aşteptat întrucât era în Ardeal.

După îndrumările pentru organizarea technică a cooperativelor, în care s'a insistat mult asupra consolidării portofoliului şi organizarea comptabililor regionali, Domnul I. Modrigan a ţinut o frumoasă conferinţă morală şi de propagandă cooperatistă iar dl Inspector General Gh. Constantinescu a îndemnat sătenii la unire pentru a se ridica prin cooperaţie, sfătuindu-i să se grupeze într'o cooperativă de muncă forestieră şi să sprijine cooperaţia, dând exemplu banca populară „Lumina“ din localitate, cu rezultate atât de frumoase, graţie şi priceputei conduceri a inimosului învăţător *Gh. Uilăcan.*

După plecarea reprezentanţilor şi delegaţilor, înălţătoarea atmosferă de linişte şi unire cooperatistă, a fost înveninată de deputatul guvernamental *Ceuşanu*, care ar fi bine să renunţe de a mai profita de adunările cercurilor cooperatiste, pentru propagarea demagogiei.

Observator — jud. Mureş —

Industria şi comerciul românesc în Turda

Intre cele câteva centre industriale din Ardeal, se poate număra şi oraşul Turda, capitala judeţului atât de bine cunoscut în istoria neamului Românesc.

E necesar, ca din când în când să ne oprim şi să aruncăm o privire retroactivă, să vedem ce progrese am realizat în acest timp în aceste două chestiuni, de-o mare importanţă în vieaţa unui stat, mai ales atunci, când acesta — e la începutul consolidării sale.

Acest oraş a dat — în trecutul nu prea îndepărtat — cel mai important contingent de industriaşi şi comercianţi, cari erau sprijiniţi de stat, făcându-i tot atunci cei mai încarnaţi patrioţi şi şovinişti. E fapt cunoscut de cei ce au stat sau trecut pe aici, că până în anul 1918, cei ce cutezau să vorbească româneşte, de multe ori erau pălmuiţi în plină stradă sub ochii autorităţilor, cari nu auzeau şi nu vedeau nimic, când era vorba de un blăstămat de „Valah“, un cuvânt care se aude şi astăzi destul de des.

Au fost foarte puţini industriaşii şi comercianţii, cari au avut cutezanţa de a se afirma ca români. Prima firmă scrisă româneşte, a fost a Librăriei Poporale în anul 1914. Urmările acestei crime, a primei librării româneşti, le cunosc astăzi *foarte puţini Români din Turda.* Slova românească a fost batjocorită în modul cel mai ruşinos, de către concetăţenii noştri. Cred, că ar fi o crimă dacă nu aşi releva faptul, că la devastarea acestei firme româneşti a participat şi un Român, membru marcant al partidului dela conducerea ţării.

După 11 ani de administraţie românească, cu regret trebuie să constatăm, că industria şi comerciul românesc din Turda şi jur în loc să se întărească şi să cucerească teren, pierde şi pe cel ce l-au avut în trecut. Firmele româneşti — destul de reduse — dispar una după alta şi locul lor e ocupat de streini veniţi în ţară de eri, alaltăeri, unde totul e permis streinilor şi nimic Românilor.

Ochiul, adevăratului cunoscător al acestor două chestiuni, va observa imediat ce „viitor de aur“ ne aşteaptă. Aceste două artere principale sunt în agonie şi nu mai e mult, până când vor sucomba, cu toată reclama ce o face azi marele chirurg şi îndrumător al acestei nefericite brezle, dl Virgil Madgearul, ministrul industriei şi comerţului.

Atât intelectualii din localitate, cât şi cei din vechiul Regat — cu puţine excepţii îşi fac cumpărăturile dela străini, trecând peste Români, cari au ajuns între ciocan şi nicovală. Ai noştri nu-i sprijinesc iar streinii îi boicotează sprijinindu-şi pe ai lor — lucru foarte firesc, pe care ai noştri nu vreau să-l înţeleagă. Cu drept cuvânt li-se pot spune: *„Copii nimănui“.* Intelectualul Român de dragul unui vot — promis — e capabil de orice crimă naţională jertfindu-şi chiar pe fratele său.

Inainte de războiu, erau mai puţini români în Turda dar erau mai buni români pe acele timpuri, era o oarecare legătură mai intimă între aceste două clase şi nu se ocoleau unii pe alţii cum se face astăzi. Toţi îşi vedeau de serviciile lor şi nu se ocupau cu tot feliul de negoaţe şi afaceri ca astăzi.

Cum sunt sprijiniţi streinii, ne-o dovedeşte şi faptele următoare:

La şcoala primară de stat din Vâlcele a fost numit, ca măestru lemnar un Ungur; camera de comerţ din Cluj aranjează în fiecare an un curs de croiu pentru pantofari. Acest grup de pantofari a cerut dela Cameră, ca şi în anul acesta să le deschidă acest curs, la care a fost denumit un strein deşi erau şi Români. De ce?

E ceasul al 12-lea. Cei chemaţi să ia aminte. Dacă nu sunt capabili să oprească valurile de scumpete şi sărăcie ce se revarsă tot mai mari peste noi, să plece! Să vină cei ce ştiu şi cunosc ce trebuie făcut. Experienţă s'a făcut îndeajuns pe spatele noastre. Răbdarea îşi are şi ea margini.

Un Român

Corespondenţă din Urmeniş (jud. Cluj).

Propaganda evro-maghiară în Ardeal

In timp ce la Budapesta şi în întreaga Ungaria se ţin serbări şi congrese revizioniste regimul actual a aflat potrivit să elibereze autorizaţii minoritarilor evreo-maghiari constituiţi sub formă de trupe teatrale ambulante, care sub scutul şi cu binevoitorul concurs al autorităţilor româneşti, au început să cutreere Ardealul, de care n'a fost scutită nici câmpia Ardeleană, pur românească. Cazul din Com. Urmeniş jud. Cluj. In ziua de 20 August a. c. una din aceste trupe „Sarkady“ din Arad, s'a abătut şi peste comuna Urmeniş fiind însoţită (spre ruşine) de plotonier-maj. d. N. Găină şeful secţiei de jandarmi Şărmaş, care a descins cu trupa în localul postului de jandarmi unde au început construirea scenei unde urma să se producă „artişti“ evreo-maghiari. Graţie unor intervenţii făcute la timp şi onoare locotenentului Dănulescu reg. 7 jand. Cluj,

localul postului de jand. a fost scutit de ruşinea de a servi interesele evreo-maghiare, rămânând numai cuartir pentru trupă.

Cerşind alte loaluri disponibile, peste tot au fost refuzaţi. După multe stăruinţe şi prin intervenţia unor persoane cu simţul naţional atrofiat, li-s'a pus la dispoziţie localul părăsit proprietatea fostului domeniu Banffy. La reprezentaţia din localul părăsit (grajdul) a ţinut să participe şi Notarul com. dl Aureliu Pintea ca autoritate, care fiind prieten intim al minoritarilor şi de frică să nu pice în disgraţia acestora s'a străduit să dea tot concursul pentru buna reuşită a propagandei evreo-maghiare. Ruşine!

Intreb guvernul: Sub era maghiară s'a permis vreodată ca românii să-şi formeze trupe teatrale şi astfel să facă propagandă românească în fosta Ungarie?!

Cu astfel de mijloace înţelege guvernul să reacţioneze contra celor ce se petrec în Ungaria?!?

Intrebăm pe dl notar cerc. Aureliu Pintea: De câteori a participat de când este notar, la serbările şi reprezentaţiile culturale româneşti şi de câte ori a sprijinit cu „autoritatea-i" reuşita acestor serbări?

De câteori a participat la serbările cercurilor şi Centrelor culturale din cuprinsul notariatului?!

Ar fi de dorit ca guvernul să nu fie aşa darnic cu autorizaţiile iar autorităţile să nu fie aşa serviabile cu minoritari, căci şi fără autorizaţiile şi concursul lor se face destul şovinism evreo-maghiar în ţara noastră.

Grindeanu, prof.
I. Butăroiu, învăţ. Dir.

Corespondenţă din Cernăuţi.

„Eine Tierquälerei"

Sub titlul de mai sus gazeta nemţilor din Cernăuţi „Die deutsche Tagespost", publică un anunţ privitor la examenele de limba şi literatura română, ce Ministerul instrucţiunii a dispus să se ţină cu învăţătorii şi profesorii minoritari. Anunţul din gazeta cernăuţeană a fost însoţit de comentarii destul de malițioase, după cum ne arată şi titlul de mai sus.

Nu ne-am fi ocupat de conţinutul articolului din ziarul amintit dacă nu am şti că într'acel articol se oglindeşte întreaga mentalitate şi concepţie despre statul român nu numai a nemţilor din Bucovina ci a tuturor minorităţilor din România. Ori de câteori încearcă statul român să măsoare într'o formă sau alta capacitatea funcţionarilor săi — şi fiecare ţară are acest drept de control al funcţionarilor —, ori de câte ori se încearcă a-i face pe minoritari să înţeleagă că au încetat vechile stări de lucruri, întotdauna se ridică unele ziare minoritare pentru apărarea unor privilegii ce-şi au rădăcinile înfipte în inima vremurilor ce n'or să mai vină niciodată.

Ca un fel de „Tierquälerei" — (chinuirea animalelor) — caracterizează ziarul cernăuţean examenele funcţionarilor minoritari şi uită cu intenţie că asemenea examene s'au mai ţinut cu o indulgenţă excesivă, căci, — dacă nu o fi cumva reavoinţă, numai astfel s'ar putea explica necunoasterea limbii româneşti din partea unor funcţionari cari, chipurile, au trecut deja acest examen din limba română. Sunt învăţători şi profesori minoritari cari nu ştiu, cu tot examenul dat, nici atâta româneşte cât ştiu unii copii minoritari din clasele inferioare de liceu. Avem dovezi concrete că unii profesori minoritari neglijează limba şi conversaţia română în aşa măsură, încât pentru ca să nu-şi „obosească" prea mult limba cu întrebuinţarea graiului românesc, nici nu-şi dau silinţa ca să predeie cursurile lor în lecţiuni regulamentare şi corecte, ci se mulţumesc numai cu cetirea lecţiilor cu elevii în clasă fără a da măcar şi explicaţiile necesare. Ei, acuma să ne punem întrebarea, cu ce pregătire o să iasă elevii dintr'un asemenea liceu, unde profesorul de filosofie, şt. naturale, fizico-chimice, matematici, l. latină, l. franceză, etc. nu dau explicaţii suficiente sau le dau într'o limbă păsărească şi ridicolă pe care nu o înţeleg nici elevii şi cu siguranţă nu ar înţelege-o nici profesorul dacă ar auzi-o dela altul. Aşa se explică uşor de ce în provinciile alipite rezultatele examenelor de bacalaureat sunt atât de nefavorabile; asemenea profesori se găsesc aproape la toate liceele din noile ţinuturi; — ei sunt o calamitate pentru ţară şi o reală primejdie pentru elevii şi viitorul României.

Noi, părinţii elevilor, cerem ca Ministerul instrucţiunii să ne dea pentru educaţia şi instrucţia copiilor noştri, profesori integri, cari să nu ne stâlcească limba strămoşească, profesori capabili şi cu cunoştinţe solide. A sosit timpul, când se poate face selecţionarea necesară. Inspecţiile sumare ce se fac din când în când profesorilor nu sunt suficiente; într'o jumătate de ceas cât asistă de regulă un inspector la lecţia unui profesor, nu este suficient pentru a putea constata nepregătirea şi incapacitatea celui inspectat. Inspecţiile să se facă mai adesea şi la mai multe lecţii consecutive ţinute de acelaş profesor. De altfel ne permitem să mai semnalăm dlui Ministru al Instrucţiunii un anacronism dăunător ce dăinuieşte în şcolile din noile provincii. Unii învăţători şi profesori minoritari, cari nu ştiau şi nu ştiu nici astăzi bine româneşte, optând, la unire, pentru naţionalitatea română, au fost dispensaţi — chipurile ca Români — de a trece examene din limba română. Aceşti „optanţi", — în cea mai mare parte — nu şi-au dat silinţă de a-şi aduna cunoştinţele necesare despre limba şi neamul românesc; fiind la adăpost faţă de examenele cerute, au putut continua nestingheriţi cu sfidarea lor la adresa a tot ce este românesc, optarea lor pentru naţionalitatea română neavând pentru ei decât o însemnătate tactică şi speculativă. — In consecinţă se impune ca să fie **examinaţi cu toată seriozitatea necesară** atât profesorii minoritari neexaminaţi, cât şi toţi pofesorii cari nu cunosc în deajuns limba română; deasemeni ar trebui supuşi unui nou examen şi toţi profesorii cari, deşi au trecut odată acest examen, nu au cultivat limba română şi nu o vorbesc corect. In rezumat cerem aplicarea cu stricteţe a art. 132 din legea învăţământul secundar.

Ca măsuri salutare se impune desfiinţarea liceelor şi a gimnaziilor ai căror profesori sunt minoritari şi nu cunosc limba română, întrucât la asemenea şcoli educaţia tineretului nu se face decât în spiritul vremurilor apuse; — numirea de noui profesori şi învăţători minoritari să nu se facă decât la şcoalele din vechiul Regat.

Stăruim asupra aplicării măsurilor susexpuse pentru faptul că: 1. unele ziare minoritare pledea-

ză cu predilecție cauze nejuste ale unor anumiți cetățeni, contribuind astfel la subminarea autorității statului român; 2. Numeroşi profesori şi învățători minoritari, prin indiferența lor față de limba română servesc elevilor ca exemplu de răi cetățeni; 3. In sânul corpului didactic primar şi secundar se află numeroşi membri, — în cea mai mare parte minoritari — lipsiți de cunoştințele şi pregătirea ce trebuie să o aibă oricine e chemat să facă pregătirea generațiilor de astăzi şi de mâine.

Să nu se uite că dascălul este cel mai puternic şi mai hotărîtor factor de pregătire a neamului românesc. In mâinile Ministrului de instrucție se află soarta țării noastre de mâine.

Nil.

† Vasile Gheorghe Pop

In ziua de 28 Iulie crt. țăranul V. G. Pop din com. Tiha Bârgăului jud. Năsăud, şi-a dat sufletul in mâinile Creatorului.

A fost unul din cei mai fruntaşi țărani din Bârgău, posedând o cultură vastă în raport cu clasa socială din care făcea parte.

După ce a cutreerat toată Europa Centrală în armata Austro-Ungară, s'a înscris printre cei dintâi în şirurile voluntarilor români din Italia. Intors acasă la vatra părintească, unde-l aşteptau cu toții cu drag, intră în viața activă a comunei sale. Membru în consiliul comunal, casier comunal: este îndrumătorul şi inițiatorul tuturor lucrurilor frumoase cari au făcut să aducă comuna la starea înfloritoare de azi!

Cela care a propovăduit cuvântul cooperației printre sătenii lui nu putea fi altul decât V. G. Pop.

Conştiu de însemnătatea ce o are cooperația în progresul economic național el este acela care pune bazele unei Bănci Populare în Tiha Bârgăului ca nu peste mult să facă loc unei Cooperative de Consum, mică şi puțintică cum e dar este! In ciuda şi detrimentul streinului parazitar: jidanii!

După ce şi-a văzut realizate o bună parte din planurile sale, unul îi mai lipsea: cel mai sublim; înfiriparea pe baze cât mai solide a Ligii Apărării Naționale Creştine.

Pentru prima dată când dnul A. C. Cuza destinde în turneu pe pământul Ardealului desrobit, prima com. care are cinstea de a-l primi aşa cum se cuvenea unui Apostol a fost com. Tiha Bârgăului în frunte cu V. G. Pop.

Odată arborat drapelul tricolor cu svastica pe plaiurile Bârgăului, nu mai rămâne nimeni la îndoială şi un mănunchiu puternic de țărani în frunte cu V. G. Pop pun bazele unei secțiuni puternice şi sănătoasă a L. A. N. C. Şi în spiritul devizei Hristos, Rege, Națiune şi România a Românilor acest mănunchiu de oameni de energie au lucrat şi lucră pentru înaintarea acestui neam care azi este în pericol.

Dar nu are norocul să stea mult printre noi. D-zeu îl chiamă în ceruri în cei mai frumoşi ani ai vieții.

Rămăşițele defunctului sunt depuse spre vecinică odihnă în cimitirul comunei, în ziua de 30 Iulie crt. fiind deplâns de soția cu patru copilaşi, de fruntaşii satului cu cari a muncit un deceniu şi de toți cei ce l-au cunoscut şi stimat.

A ținut un înduioşător panegiric părintele-protopop Ion Bal. In numele poporenilor a vorbit dnul dr. N. Virag iară în numele tinerimei studioase — pe care a iubit-o atât de mult — a vorbit şi a depus o jerbă frumoasă de flori subsemnatul proslăvindu-i memoria luptătorului antisemit V. G. Pop.

Bârgăul a pierdut după protopopul Elizău Dan pe al doilea ligist mare iară Națiunea, pentru care şi-a sacrificat întreagă viața — un bun ostaş!

Să-i fie țărâna uşoară şi memoria bine cuvântată.

Nicolae Ion Janca
Josenii Bârgăului

INFORMAȚIUNI

UN TABLOU MULT GRĂITOR. Ne-a sosit la redacție un tablou de mărimea 52x46 dela un tânăr al cărui nume îl trecem sub tăcere. Nici o firmă românească din Cluj, unde am întrebat, nu voeşte să pună în fereastră acest tablou — de teama Jidanilor.

Costul unui tablou este 100 Lei, trimişi pe adresa noastră. Noi vom dispune trimeterea tabloului pe adresa celui ce l-a plătit.

Ce cuprinde tabloul?

De jur împrejur e înconjurat de svastici —. In mijloc sus este Mântuitorul răstignit. Deoparte şi de alta se văd Traian şi Decebal, părinții neamului nostru. M. S. Regele, Inalta Regență, Răsboiul pentru întregire, înconjurat de cei mai luminați bărbați care au luptat şi luptă pentru ca *România să fie a Românilor*, precum şi nişte poezii mişcătoare. Acest tablou ar trebui să înpodobească casa fiecărui Român.

BANCA ȚĂRII S. A. (FOST BANCA APĂRAREA NAȚIONALĂ) BUCUREŞTI. Se aduce la cunoştința generală că prin deciziunea Adunării Generale Extraordinare din 28 Martie a. c., ratificată de Trib. Ilfov S. I. Com., publicată în Monitorul Oficial Nr. 75 din 6 Aprilie 1929, Actul Constitutiv şi Statutele băncii au fost modificate în sensul că cuvintele: "Banca Apărarea Națională", cuprinse în ele, s'au înlocuit prin cuvintele; „Banca Țării".

Sediul băncii a fost mutat din str. Regală Nr. 18, în Bucureşti Calea Călăraşilor Nr. 114. (Hala Traian).

Acționarii Băncii sunt înştiințați că acțiunile definitive vor fi eliberate la ghişeul băncii, pe baza Certificatelor Provizorii, începând din luna Iunie 1929, când sunt rugați să se prezinte pentru a le ridica.

Corespondența: Banca Țării, Bucureşti, Calea Călăraşilor Nr. 114.